

JACHTWERF RIK HOMAN

WERFNIEUWS 69

Voorjaar 2021 Foto's Rik en Edith

Eindelijk weer eens een winter waarbij we hebben kunnen schaatsen! Vijf dagen hebben we ervan genoten; alle plassen weer rondgereden, honderden mensen waren op het nog dunne ijs. Het was maar kort want na de 5^e dag regende het en een week later temperaturen boven de 15 graden. We beginnen alweer aan het voorjaar te denken want er waren al telefoontjes wanneer de boten te water kunnen; de eersten zijn nu al te water.

In het vorige werfnieuws had ik beloofd om het verhaal over onze reis in Bretagne af te maken; we waren gebleven bij de mooie eilandengroep "Les Glenans" waar we op een strand de boot lieten droogvallen om rustig te slapen. Grotere jachten meren daar aan boeien, maar die liggen in de altijd aanwezige oceaandeining zwaar te rollen. Wij dus goed geslapen en na ontbijt zeilden we met grote kluiver en gaffeltopzeil, geholpen door een zacht windje de westelijke doorgang uit. Veel dolfijnen te zien in de verte en vlakbij, die in samenwerking met de Jan van Genten op visvangst waren. Wij ook een vislijn achter de boot en zowaar vangen we ook een dikke makreel. In de middag lopen we Lesconil binnen, niet in de haven maar bij een naastliggend geultje. De boot daar voor anker gelegd en met een lange lijn naar het strand, zodat we bij hoger water weer de boot naar ons toe kunnen halen dacht ik. Maar ik had de rijzing bij vloed (4m) onderschat en toen we met boodschappen terugkwamen moest ik toch terugzwemmen naar de boot omdat de lijn onbereikbaar was. Gelijk maar Edith en de boodschappen opgepikt bij het strand en het riviertje opgevaren dat eerder nog te ondiep was voor een kano.

Bij Lesconil tegen een strandje aan om droog te vallen.

Mooi plekje gevonden en na goede maaltijd met gebakken vis en cider, daar weer drooggevallen voor de nacht. Ik had Edith beloofd het rustig aan te doen, vandaar dat we dit als meest westelijke punt beschouwden en van hier weer terug de overgeslagen haventjes gingen bezoeken in korte dagtochten. Nu was het prachtige weer van afgelopen dagen omgeslagen, bewolkt en af en toe regen met flinke wind dus toch geen goed weer om Point du Raz te ronden. Voor de wind naar Loctudy, waar ik natuurlijk weer wilde droogvallen om aan wal te kunnen gaan, maar helaas bleek de modder zo zacht te

zijn dat we aan boord moesten blijven. Later toch nog even langszij de cale aangelegd en rondgelopen, waarna we met de vloed de rivier opvaren

Zomer en winterstalling
Verkoop boten en motoren
Reparatie en nieuwbouw
Ontwerpen en expertises

naar

Pont-l'Abbé.

Jan Blank aan de kade in Pont l'Abbé.

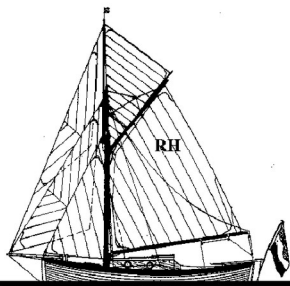
Daar tegen de kade aan drooggevallen. We hadden gelukkig nog een zeebaars(je) gevangen die we aan boord nuttigden want nergens was een gezellig restaurant te vinden. Zat 25/7 weer de rivier af en met veel regen, wind en golven de volgende rivier op: de Odet naar Benodet waar we weer 2 makrelen ving. De wind staat recht in de riviermonding, dus om een rommelige nacht te vermijden gaan we verder stroomopwaarts voorbij de brug aan een boei liggen en ondanks de langdurige regen toch gezellig in de kajuit met voldoende vis te eten en goede wijn: Quincy. Zondagmorgen 26/7 is het weer helemaal opgeklaard; zon en windstil; even zwemmen en met de laatste vloed de Odet op tussen hoge rotsen door naar een prachtig meertje waar Edith nog een mooie aquarel maakt. Met de eb weer de rivier af en met 6 knoop naar La Forêt de Fouesnant.

Maandag 27/7 is het weer toch minder; met BF 7 kruisen we gereefd en met slecht zicht de baai uit en varen naar Concarneau waar we, tegen onze gewoonte, nu eens in de jachthaven gaan liggen in de stromende regen. Douche!

Edith stuurt langs het fort in Concarneau.

Het weer word snel beter en een paar uur later lopen in de zon door de nauwe straatjes van het fort (nog even wennen aan de verplichte mondkapjes). In een restaurant vismenu met Marlijn gegeten; weer eens wat anders dan altijd maar makreel. Waarvan we de volgende er weer een paar van

JACHTWERF RIK HOMAN

vangen, weer op weg naar de mooie eilandengroep Les Glenans waar we nog lang niet op zijn uitgekeken. Drooggevallen op de landtong en van een jongedame, die met haar drone aan het vliegen was, de mooie foto's gekregen.

Drone foto bij het glasheldere water van de Glenans.

Dat droogvallen voor de nacht lukt niet altijd want nu kwamen we alweer om 20u. los en gingen voor anker in dieper water. Het werd een rommelige nacht door minder beschutting. Met Gaffeltopzeil en grote kluiver zeilen we woensdag 29/7 naar Brigneau, een schattig klein, grotendeels droogvallend haventje waar we op goed geluk een boei vinden waar met laagwater nog een meter water staat; genoeg voor ons.

Aan de kade bij Brigneau.

Donderdag 30/7 Prachtig weer, eerst even aan de kade voor stokbrood en een kopje koffie in de zon. De motor start niet – 2 accu's leeg. Dan maar met de wrikriem tegen zwakke wind de haven uit. Ik begrijp er niets van, maar hoop dat het zonnepaneel wat stroom kan bijleveren en inderdaad na een paar uur zeilen start de motor weer. We varen naar de zuidkant van Ile de Groix, Port st Nicolas, een prachtige inham tussen hoge rotsen, maar druk met boten. Even zwemmen, dan weer door en komen in een dolfinjenshow terecht waar Harderwijk niets bij is. We varen naar Locmaria, waar we de Jan Blank op het strand laten droogvallen vlak voor een terras waar we ook kunnen eten.

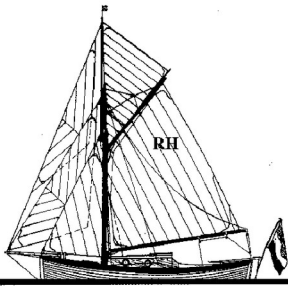
Locmaria met de JB drooggevallen bij de bar de la plage

Nu is het 's-Nachts hoogwater en dus liggen we weer een beetje onrustig tot we vroeg in de morgen weer droogvallen. Vrijdag 31/7 start de motor weer niet; ik ga zoeken en al snel vind ik de boosdoener; een massadraad naar de accu is losgegaan. Fijn dat we dit op kunnen lossen, want zonder motor ben je toch wat ongeruster en pas je de route aan. Nu kunnen we door naar Ethel, een flinke binnensee met ondiepe ingang. Met de vloed mee zeilen we met 10 knoop naar binnen, onder de brug door, een soort wildwatervaren. Die brug is 9m, voldoende voor ons, maar onze kaart stopt daar. Net op tijd ankeren we want we waren aan de verkeerde kant van een eiland gevaren naar een ondiepte met rotsen. Met hoogwater is het wat rustiger en varen naar St Cado, waar we vlak tegen de kade droogvallen.

Tegenover st Cado, bij st Guillaume restaurant.

We lopen rond het toeristische eilandje, maar eten aan boord. Vroeg in de morgen verhaald naar dieper water en verder geslapen; dat was iets te lang want bij het wegvaren valt alles al droog. Ik kies om aan BB van een baken langs te gaan; verkeerd want we lopen tegen een oesterbed aan dat zo'n halve meter van de bodem op een tafeltje van betonijzer staat. De stroom drukt ons er tegenaan en de schroef komt tegen het betonijzer waardoor de motor afslaat. Gelukkig weten we de boot naar achteren vrij te duwen want als de oesterboer ons drooggevallen op zijn oesterbed had gevonden dan was het oorlog geweest! Bij een restaurant gaan we eerst zwemmen en later leggen we aan bij de cale van St Guillaume en genieten op het terras van een "plat de fruits de mer" met een fles Quincy.

JACHTWERF RIK HOMAN

Plat de fruits de mer bij restaurant heilige Willem.

Laat in de middag met de laatste vloedstroom naar een prachtige meertje gezeild en daar de nacht voor anker gelegen. Zondag 2/8 vroeg op en met de eb weer mee terug naar zee.

Bij het voorbijlopen van het loodsstation waait een rode vlag, dat betekent dat de loodsbegeleiding is gestopt omdat het te ondiep is. Maar ik denk dat we er nog wel doorheen komen, maar de twijfel slaat toe als we de branding zien die op het ondiepste stuk staat. Maar er is geen terug meer met 6 knoop stroom mee en de boegspriet steekt zijn punt al in de eerste brekers.

Wildwater varen bij de brug over de Ethel.

Met wat groen water op dek komen we er door en de waterdiepte was toch nooit minder dan 2 m. Wel een prachtig gebied de Ethel: daar wil ik nog wel eens een weekje zeilen! We varen naar Port Tudy; heel druk met boten daar, maar voor de mooie Jan Blank is volgens de havenmeester altijd wel een plekje. Kreeft en oesters gekocht en aan boord beter gegeten dan in de volle restaurantjes. Na douche, water en boodschappen zeilen we weg uit de drukte en zeilen kruisend tegen een matige NW wind langs de kust naar Merrien, een haventje dat we nog overgeslagen hadden. Halverwege het plan aangepast want het zou te lang duren en de wind neemt in de middag steeds toe dus Merrien blijft nog op de verlanglijst. We lopen de ondiepe ingang van Le Pouldu binnen en ankeren bij een inham tussen de rotsen om te zwemmen. Later de mooie rivier de Laïta op. Met moeite een lege boei gevonden. Dinsdag op tijd weer over de ondiepe

ingang naar zee zeilend met heel weinig wind die later toeneemt zodat we in de middag de drukke haven van Lorient inzeilen.

We hebben nog nooit zoveel zon gehad als in deze vakantie, kijk maar naar mijn bruine benen.

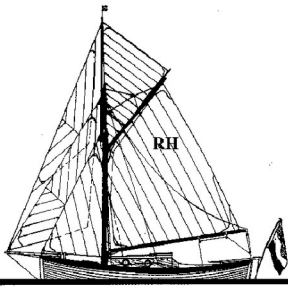
Met de vloed mee verder de Blavet op. Ik zie een mooie boei om aan te leggen en laat het grootzeil meteen zakken zonder eerst het topzeil los te gooien; fout want nu scheurt de onderra (jackyard) uit de hoes van het zeil en is dus niet meer te gebruiken deze reis. Bij een schepenkerkhof aan een boei gemeerd. Edith vond het maar unheimisch daar, maar waar zou je in Nederland nu nog zulke mooie wrakken kunnen vinden? Woensdag 5/8 de rivier weer tot Gavres, waar bij laagwater (springtij) honderden mensen komen voor "peche à pied". Kokkels, mossels, garnalen, alles wat maar eetbaar is. en er word op sardientjes gevist in de haven.

Mooie wrakken bij Gavres.

Leuk klein dorpje, als afscheid dineren we bij een restaurantje in een tent aan de haven, want morgen willen we de boot weer op de trailer trekken. Nou, die donderdag 6/8 werd een vreselijke pechdag!

We wilden met hoogwater, dus vroeg bij de helling zijn, maar het zat potdicht van de mist – zicht minder dan 20 m! Wachten dus; twee u later nog geen verbetering, toch maar varen. Met mijn tablet kan ik wel zien waar we varen, maar geen schepen. We horen de diepe hoorn van een grote tanker dichterbij komen. Edith stuurt, ik vertel vanuit de kajuit: beetje naar BB of SB. "Nu moet je aan SB een boei zien"; "Ik zie niks en ik vind het doodeng" zegt ze. Even later schiet de

JACHTWERF RIK HOMAN

boei op 10 m langs. We varen heel zachtjes op de motor, maar de stroom maakt het veel spannender. Nog voor de tanker steken we over en komen in de jachthaven van Kernevel. Bij het aanleggen glijdt Edith overboord door de crocks die ze aanhad. Ik weet haar snel weer aan boord te krijgen, maar met een lelijk bloedende wond aan haar scheenbeen. Na even rust, koffie en verbinden ga ik de auto en trailer halen. Het water is door alle vertraging nu al flink gezakt en de helling ligt in de ebstroom. Ik kan de boot er niet recht voor krijgen, maar uiteindelijk met hulp van de aardige havenmeesteres in een rubberboot lukt het toch en kan ik de boot omhoog lieren. Dan een uur aftuigen en alles rijklaar maken.

Mast strijken en rijklaar maken in Kernevel.

In de middag eindelijk op weg; eerst door Loriënt, dan de snelweg op de heuvels in. Dat vond de Toyota niet leuk-motor werd warm, het was dan ook een dag van 39 graden. Op de heenweg had ik gezien dat er een plasje onder de motor lag en heb toen een paar keer het koelsysteem moeten bijvullen. Dat wilde ik bij een benzine station doen, maar niks. Stom van me want ik had natuurlijk eerder een afslag moeten nemen. Nu stopte de kokende motor vanzelf en stonden we stil op een vluchtstrook van 1 m, dus half op de rijbaan, juist in een bocht naar rechts zodat het achteropkomende verkeer de boot en auto pas op het laatste moment konden zien. Het duurde wel een uur voordat een wegwerker pilonnetjes neerzette; toen was het gevaar geweken en werden we weer een uur later opgehaald.

Pech op de snelweg – kokende motor.

De auto op de depannage, de boot erachter naar een garage in the middle of nowhere (Baud). Na overleg met de Garagist (moteur Toyota est mort) en de ANWB eerst een auto gehuurd en naar een hotel in Baud gereden: Le Cheval Blanc, prima gegeten en geslapen daar. Het probleem was dat de

ANWB verzekering de auto niet wilde repatriëren vanwege zijn 20 jaar. Nog eens gebeld en verzekerd dat de mooie Landcruiser niet zomaar een auto is, werd uiteindelijk een plan opgesteld; de auto en boot zouden naar een depot in St Malo gebracht worden. Eerst nog maar even rondgereden nu we toch een huurauto hadden; even naar het lieflijke haventje van St Gustan bij Auray, waar we opgebeld werden dat de depannage om 17 u zou komen. Wij konden meerijden. In St Malo het laatst overgebleven hotel genomen (woekerprijs) want door corona waren alle Fransen dan maar in st Malo op vakantie. Zaterdag 8/8 eerst nog even langs het strand gelopen met heerlijk weer, waarna in de middag volgens afspraak een chauffeur vanuit Apeldoorn naar ons hotel kwam en de sleuteltjes van de Opel Movana bus met trekhaak overhandigde. Hij terug met de trein, wij de boot ophalen en gelijk onderweg naar Honfleur. Door het mooie weer daar veel strandgasten, zeer druk en natuurlijk nergens te parkeren met deze karavaan. Via de stoep van onmogelijk nauwe straatjes reden we op goed geluk de berg op naar een kapelletje: Notre dame de Grace waar we konden parkeren. Vlakbij was een restaurant waar we buiten konden dineren en we gokten erop dat we die nacht wel op de berg konden staan en in de boot slapen. Na een lange rit want in België verkeerd geholpen door de tomtom, met de meest economische route, in de avond terug in Reeuwijk.

De Opel weer ingeleverd en gezocht naar een ruilmotor voor de Toyota. De motor diagnose was inderdaad “onherstelbaar”, dus een ruilmotor werd geïnstalleerd. Het koelwater was zo plotseling verdwenen omdat de verdampert van de gasinstallatie gescheurd en vervormd was. Voor mij een dure les, voor u een raad: op tijd stoppen! De Toyota had 250000 km gereden en heeft nu een motor met 100000 km dus rijdt weer als vanouds of zelfs nog beter!

Ik ga ervan uit dat u uw boot op dezelfde manier wilt stallen als vorig jaar. Als u niet wilt stallen, wilt u dat zo spoedig mogelijk een telefoontje geven, dan kan ik misschien nog iemand anders een plek in de haven geven. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 april betaalt, dan is uw plek gereserveerd.

Rik, Edith en Carst.